

Rectoria de Sant Vicenç

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: c/ Major, 43. Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00941
Longitud: 2.02965
UTM Est (X): 419649
UTM Nord (Y): 4651276

Classificació

Número de fitxa 08171-152
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic

Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Vicenç](#)

[Carrer Major](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 19/01/2007 - 01:00

Descripció

La rectoria està adossada al nord de l'església parroquial de Sant Vicenç de Prats, entre el carrer Major -per on té l'accés principal- i el carrer de les Escoles. Es tracta d'un edifici de grans dimensions format per un volum rectangular, fruit de diverses ampliacions, de planta baixa, primer pis i golfes amb teulada de doble vessant amb aigües a la façana principal i posterior. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades, alguna de les quals ha quedat integrada al mur, i emmarcant les obertures. La façana principal, orientada a l'est i al carrer Major, presenta dues cantonades diferenciades integrades al mur de càrrega denotant tres fases de construcció. A la part de l'esquerra, s'observa una obertura ovalada emmarcada amb carreus motllurats a la planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat al primer pis, i dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra a les golfes. La part central presenta un portal emmarcat amb pedra bisellada a la planta baixa, un balcó emmarcat amb pedra bisellada al primer pis i una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit de pedra a les golfes. A la part de la dreta hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada a la planta baixa, una finestra de grans dimensions emmarcada amb pedra bisellada, ampit motllurat i la data de 1807, junt amb una creu intercalada, inscrita a la llinda. A les golfes hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit de pedra. La façana nord presenta a nivell de planta baixa, una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada i un portal de grans dimensions, ambdós moderns. Al primer pis s'hi observen tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, les dues de l'esquerra també amb ampit motllurat, i una finestra tapiada amb carreus de grans dimensions. A les golfes hi ha una petita finestra emmarcada amb maó. De l'extrem dret de la façana, a nivell de primer pis, sobresurt una passarel·la elevada de pedra i barana de ferro, que comunica amb el pou de pedra de planta quadrada que es troba a uns metres de l'edifici. La façana oest presenta discontinuïtat en les teulades, a diferència del que passa a la façana principal, on els diferents cossos de l'edifici comparteixen coronament. En la part esquerra, on la teulada sobresurt més cap enfora, s'observa a nivell de primer pis un balcó emmarcat amb pedra bisellada que dona accés a la passarel·la que condueix al pou, i a les golfes una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada i ampit motllurat. A la part de la dreta s'observa, a nivell de primer pis, un balcó emmarcat amb pedra bisellada reformat, una finestra de nova obertura i una finestra emmarcada amb pedra bisellada a les golfes. Entre les dues parts sobresurt una estructura de maó amb teulada d'una vessant. L'edifici de la rectoria queda totalment adossat a l'església d'una manera irregular, adaptant-se a les diferents parts de l'església. En les façanes nord i oest, l'edifici queda protegit del carrer per un mur de pedra i formigó que arriba a alçades de prop de dos metres.

Història

La Rectoria va ser edificada probablement entre la segona meitat del segle XVIII i els inicis del segle XIX (hi ha una llinda datada l'any 1807 en una de les finestres del primer pis, que tant podria pertànyer al cos primitiu de l'edificació com a una ampliació), posteriorment a la construcció de l'església parroquial de Sant Vicenç (primera meitat del segle XVII) i a l'incendi del poble per les tropes felipistes (1714). L'edifici va quedar pràcticament inhabitable després d'un atac en el marc de les guerres carlines l'any 1837, i fins 10 anys més tard no va poder ésser rehabilitat completament.

